

תציגי את עצמך בבקשה

קוראים לי טובה אסרס, אני בת 67 ועליתי בשנת 83 מכפר שנקרא וולקאית ליד מחוז טגראי שבאתיופיה.

תוכלי לספר לי קצת על החיים שלך באתיופיה לפני שהגעת לישראל?

אני נולדתי בוולקאית אבל גדלתי בכפר של אבא שלי שנקרא צ'גדיה בגלל שהוא היה שם בשליחות ארוכה ונישא שם בשנית. בגיל עשר בערך חזרתי לגור עם אמא שלי בוולקאית. אין הרבה מה לספר, אתה עובד ומביא אוכל הביתה, אם לא תעבוד לא תתקיים. הנשים עובדות בכל מה שקשור לחינוך ולבית. אריגת בדים, סידור הבית ובישולים, ניקיונות, חינוך הילדים ועוד. הגברים נמצאים בעבודות חוץ, עובדים בשדה, דואגים להביא את הפרנסה הביתה.

למה בחרת לעזוב את אתיופיה?

אנחנו יהודים, גידלו אותנו על התורה, והתורה אומרת שאלוקים בחר את ירושלים להיות הבית שלנו ואנחנו צריכים להיות בבית. אנחנו נולדנו באתיופיה אבל זה לא הבית, אנחנו תמיד רצינו לבוא לירושלים. התפילות שלנו זה לירושלים, הלב שלנו בירושלים.

למה בחרת את ישראל? מה היו הציפיות שלך מישראל?

ישראל היא מדינה אבל אנחנו באנו לירושלים. אנחנו חשבנו שהיא עשויה מזהב ושיש שלום והכל שקט, כולם דתיים אבל זה לא ככה ולא מה שציפינו. החיים לא רעים - כל אחד חי את החיים שלו ולכל אחד יש את הברכה שלו אבל לא חשבנו שזה מה שיהיה.

ספר לי על דרכך לארץ? האם היו קשיים בדרך?

בטח קשה היה. אני הייתי נשואה, בעלי כבר עלה לארץ ואני עליתי לבד עם הילדה שלי, אחותי הקטנה ובעלה. היינו שנתיים בסודאן ונשארתי בחיים ועל צריך להגיד תודה כי זה היה סיוט.

הכניסו אותנו למחנות פליטים, נתנו לנו קמח לא טוב, הרבה אנשים מתו ממנו ונתנו לנו גם מים ככה היינו צרכים לשרוד עד שעלינו לארץ והגענו למרכז קליטה. המסע לסודן היה קשה, אונס, רצח, גניבות, שודדים, כמה פחדנו. בלילה היו חיות שהסתובבו כי ישנו בחוץ אבל אלוקים שמר עלינו אך הרבה לא שרדו כי היה קשה מאוד.

באלו קשיים נתקלת בארץ?

השפה הייתה לא פשוטה, כשאתה לא יכול לדבר ולהסביר את עצמך זה קשה מאוד. הכל נראה כמו זיכרון רחוק כי עברו כמעט 40 שנה מאז... באתיופיה אתה מכין הכל מאפס כלים, כביסה, הכל. ואז באנו לפה ויש מכונות שצריך ללמוד לתפעל, חשבונות שצריך לשלם, אוטובוסים שבכלל לא ידענו מה הם אבל התרגלנו להכל.

מה לדעתך מאפיין את העולים מאתיופיה?

כבוד! אנחנו לא מדברים על מי שגדול מאיתנו, מכבדים אותו ולא מסתכלים בעיניים שהוא מדבר כי זה נחשב אצלנו חוצפה. שבת, צניעות, השלום חשוב מאוד בין בני זוג, בין שכנים, אם אין שלום או יש מתחים שולחים את מבוגרי העדה שישכינו שלום. טהרת המשפחה הכי חשוב! הכל חשוב- פשוט להיות אנשים טובים והדת.

מה אתה הכי אוהב בארץ?

הדבר שאני הכי אוהבת בארץ זה את ירושלים ואת הדת. אני מאוד מעריכה את הדת ואת המסורת.